

SVETE MISE U TJEDNU 18.3.2012.- 25.3.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
18.3.	N	4. KORIZMENA <i>sv. Ćiril Jeruzalemski;</i> <i>(Ćiro)</i>	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Ivan i Josip Ferenćak, ob. Roknić, Anica i Jakob Škrinjar 11.00 – Župna 14.00 – KRIŽNI PUT PO ŠEMOVCIMA 17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 + Josip i Amalija Legradi
19.3.	P	<i>SV. JOSIP,</i> <i>ZARUČNIK BDM</i>	18.00 + Josip Špoljar
20.3.	U	<i>sv. Klaudija</i> <i>sv. Niceta iz Bitinije</i> <i>Mauricije Csak</i>	07.00 + Josip, Marija i rod. Šobak
21.3.	S	<i>sv. Biril</i> <i>sv. Filemon i Domnin</i> <i>sv. Serapion; (Vesna)</i>	18.00 + Franjo i Matilda Ćelik; Terezija Lukša, Stjepan, Ivka i Katica Kovačić 19.00 – Marijina Legjija
22.3.	Ć	<i>sv. Lea Rimaska</i> <i>sv. Oktavijan i drugovi</i> <i>Nikola Owen</i>	18.00 + ob. Lovnićki i Sertić 18.30 – KLANJANJE I MOLITVA
23.3.	P	<i>sv. Nikon i drugovi</i> <i>sv. Oton iz Ariana</i> <i>sv. Pelagije i drugovi</i> <i>sv. Turibije</i> <i>Mongrovejski</i>	17.25 – KRIŽNI PUT 18.00 – KUMULATIVNA: Tomislav i Marica Tomec; Ivan Antoljak (god.); Josip i Ana Fuchs, Stjepan Rukavina; Marija Židovec; Ana Mandir; Ljubica i Stjepan Jaković; na nakanu; Đuro Strnad; Marica Tkalćec; Mirko Babec i ob.; na nakanu.
24.3.	S	<i>sv. Katarina Švedska</i> <i>sv. Latin</i> <i>sv. Simeon iz Trenta</i>	16.00 – Duhovna obnova za Zajednice braćnih susreta iz cijele biskupije 17.30 – KRIŽNI PUT 18.00 + Josipa(ž) i Jakov Mesarov, Franjo Lukić 18.00 – Sv. Misa(Sv. Ana): + Josip, Slavko, Luka i Ana Barber
25.3.	N	5. KORIZMENA NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO (BLAGOVIJEST)	09.30 – Sv. Misa (Šemovci) 11.00 – Župna KRŠTENJE: Luka i Jakov Šoš 14.00 – KRIŽNI PUT PO VIRJU 18.00 + Rozalija(god) i Stjepan Plemenčić, Tanja Đurišević

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, za hitne slućajeve mobilitel: 099/4080735, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr ; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Urednica: Ivana Cvetković, prof.; Odgovara: vlć. Ivica Baćani, žpk.; Tisak u vlastitij nakladi; Naklada 250 komada

Vjera u Uzdignutoga

(Iv 3,14- 21)

Jedne noći netko je pokucao na vrata kuće u Jeruzalemu u koju se Isus uselio kad je kao hodočasnik došao na slavlje. Pred vratima je stajao gradski vijećnik imenom Nikodem. No radi kratkoće, u današnjem evanđelju ispušten je početak ovog Ivanova poglavlja koji je bitan za cijelu zgodu: “Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan Židov. On dođe Isusu obnoć i reče: ‘Rabi, znamo da si od Boga došao kao učitelj jer nitko ne može činiti znamenja koja ti činiš ako Bog nije s njim’” (Iv 3,1-2). Razgovor je potrajao dugo i učinio je zaokret u njegovom životu. Što mu je Isus rekao, bilo je tajanstveno. Usrećujuće i zastrašujuće ujedno. Isus je govorio o nepredočivoj ljubavi Božjoj prema ljudima. Ali također o patnji, smrti, križu. Ljubav Božja prema svijetu – i križ: kako to ide skupa? Svijet nije raj, ali nije ni bez nade.

U prvom dijelu razgovora Isus kao teološki “amater” govori profesionalnom teologu o potrebi duhovnog preporoda, a to će biti moguće vjerničkim oslonom na njega, Sina Čovječjega koji je s neba sišao i na nebo će se vratiti po završetku svoga poslanja. U današnjem odlomku Isus se predstavlja kao Sin Čovječji koji ima “biti uzdignut” te tako postati trajni znak Božje ljubavi i milosrđa za sve ljude. Prema Isusu, inicijativa za spasenje pojedinca i cijele zajednice dolazi isključivo od Boga.

Sredstvo spasenja nije sitničavo držanje disciplinskih odredaba Zakona nego Božja ljubav. Bog u svojoj ljubavi šalje vlastitog Sina ne da svijet uništi zbog grijeha nego da ga spasi i preobrazi. Time Isus objavljuje Boga kojemu nije stalo prvenstveno do kažnjavanja i očitovanja vlastite moći nego do milosrđa i ljubavi prema ljudima. Bog je Otac koji se raduje povratku zalutalih sinova i kćeri, on dariva vremenito duhovno iscjeljenje i konačno otkupljenje. Isus je svoga nebeskog Oca doživljavao i propovijedao kao Boga oproštenja, milosrđa i pomirenja. Svoju mesijansku zadaću vidio je u pomaganju ljudima da uvide i prihvate ljubav Božju prema svima te da u znak zahvalnog prihvaćanja Božjeg milosrđa budu pravedni i milosrdni jedni prema drugima.

U KORIZMI S MARIJOM

U prvoj Papinoj enciklici jedna od najljepših stranica posvećena je Mariji. Sveci su - stoji u enciklici - svjedoci Božje ljubavi. A među svetima ističe se Marija, Majka Gospodinova i ogledalo svake svetosti. Njezina duša veliča Gospodina, to jest čini Ga velikim. Ovo je program njezina života - tvrdi Sveti Otac - ne stavljati sebe u središte, nego učiniti prostor Bogu kojega susrećemo u molitvi ili služenju bližnjemu - samo tada svijet postaje dobar. Marija je velika jer ne želi sebe učiniti velikom, nego Boga. Tako - pojasnio je Benedikt XVI. - govori i misli s Riječju Božjom; Božja riječ postaje njezinom riječju, njezine misli su sukladne Božjim mislima, a njezina volja je istovjetna volji Božjoj. Marija je žena koja ljubi. Mi to predosjećamo u gestama ovijenima šutnjom, o čemu govore evanđeoska pripovijedanja o djetinjstvu. To vidimo u ljubaznosti, s kojom u Kani zamjećuje nelagodnost u kojoj se nalaze zaručnici i predstavlja je Isusu. To vidimo u poniznosti s kojom prihvaća zanemarenost tijekom javnoga Isusovog života, znajući da Sin treba utemeljiti novu obitelj i da će majčin čas doći samo u trenutku križa, koji će biti pravi Kristov čas. Onda, kad učenici pobjegnu, ona će ostati ispod križa. Vrhunac Marijine patnje jest "Božja šutnja" nasuprot Sinova križa. Marija i u trenutku mraka vjeruje Bogu. Ustraje u vjeri u Božju dobrotu unatoč svim nerazumijevanjima, sigurna da je Bog Otac i da nas on ljubi". Stoga je Marija - podsjeća Papa - Majka svih vjernih. Njezinoj se majčinskoj dobroti ljudi svih vremena i krajeva obraćaju u svojim potrebama i nadanjima, radostima i patnjama, u svojoj samoći i zajedno. I uvijek kušaju dar njezine dobrote, neiscrpivu ljubav koja izlazi iz dubine njezina srca. Svjedočanstva zahvalnosti na svim kontinentima i u svim kulturama odana njoj, priznanje su te čiste ljubavi, koja ne traži sebe, nego jednostavno ljubi. Pučka pobožnost očituje, istovremeno, nepogrešiv predosjećaj kako je moguća takva ljubav: ona to postaje zahvaljujući najintimnijem jedinstvu s Bogom, uslijed čega je u cijelosti ispunjena Bogom - stanje koje dopušta onome tko je pio na izvoru ljubavi Božje da sam postane izvor žive vode. Njoj - završava Papa - povjeravamo Crkvu, njezino poslanje u službi ljubavi, kako bi nas poučila upoznati Isusa, kako bismo i mi postali sposobni za istinsku ljubav i u žednome svijetu bili izvori žive vode.

(Prema tekstu na <http://www.benedictus.info>)

OGLASI I ZAHVALE

Subota: ministrantski susret u 09.00h; čišćenje crkve

Nedjelja: *Nazaret, Martinci*

Skupljamo za haljine koje će nositi krizmanici na dan podjele Sv. Potvrde.

Iduće nedjelje je skupljanje kolekte za izgradnju Caritas Doma u Varaždinu.

NEDJELJA, 25. 03. – križni put po Virju.

Vjeronauk za prvopričesnike: Srijeda: 15:30 – 3a, 3b i 3c

Vjeronauk za krizmanike: Četvrtak: 15:30 – 8a i 8c; Petak: 15:30 – 8b i 8c

OZIVI:

DEJAN JAKOPOVIĆ, Virje, LJ. Gaja 31 i **ANDREA ZUBANOVIĆ**, Virje, Miholjanska 86 žele sklopiti sakrament ženidbe. Vjenčanje će biti 21. travnja 2012. u Virju.

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale.

Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji: Djak- Gugić, Šemovci, S. Radića 159.; Baričević, Šemovci, S. Radića 214; Ćorić, Virje, Gorička 40 (zv); Pintar, Virje, Kolodvorska 1 (zv); Hatadi, Virje, Ciglanska 22; Tkalčec, Virje, Novigradska 51 (ob.+c. sližb.); Šestak, Virje, Trnovac 60; Vranić, Virje. Gorička 51

Prof.dr. sc. M. Špehar:

**«BRINEŠ SE I UZNEMIRUJEŠ ZA MNOGO, A JEDNO JE POTREBNO»
SVEĆENIČKA DUHOVNOST U DUHU ISUSOVIH RIJEČI
«...A JEDNO JE POTREBNO»**

(9. dio)

„Ako ne prihvatimo i neuspjehe kao dio djelovanja i rada, onda će nas sva dobra funkcioniranja u pastoralu frustrirati. To može dovesti do toga da radimo za Boga, ali ne s Bogom, jer jednostavno više nemamo vremena za njega. Ne bi li se to pomalo moglo nazvati «pastoralom bez Boga»? Već odavno postoje književnost i ostale umjetnosti bez Boga; meditacije joge, zena, transcendentalne i mnoge druge jesu meditacije bez Boga, postoje i sotonske zajednice koje se prozivaju religijama ne samo bez Boga nego protiv Boga. I kod nas se događa da smo najprije govorili s Bogom, onda o Bogu, a onda nam još preostaje govoriti o govorima o Bogu. Ako ne vidimo da je milost ona koja u pastoralu s nama računa upravo ovakvima kakvi jesmo i nama takvima upravlja i nas takve vodi, onda smo zaista upali u pastoral bez Boga. Pastoral bez Boga, koliko god za Boga radili, znojili se i podnosili pavlovske muke, u biti je bezbožan. To je kao kada bi čovjek radio danonoćno za svoju obitelj, ubijao se od poslova, a nikad ne bi našao vremena jednostavno sjesti tu – biti s obitelji, slušati članove obitelji, opustiti se s njima. Takav se ne bi znao opustiti, ne bi se znao ponašati u jednoj situaciji u kojoj sada ne radi za obitelj nego sada živi s obitelji. Iz Isusovih riječi o zrnju koje sâmo raste nikao je takozvani «katolički roman» sa svojim velikanima: Bernanos, Claudel, Mauri-ac, Pegyu, Greem Green, Julien Green, Endo. Njihovi svećenici niti slavno žive niti slavno umiru. A ipak nisu oni glavni nositelji njihovih romana nego je nevidljiva milost ona koja s njima čini više puta isto tako nevidljiva čuda koja ni oni sami ne vide, što je jako dobro. Dakle, milost, a ne uspjeh – prvo je što trebamo tražiti. Mi bismo htjeli odmah uhvatiti 153 ribe iz Ivanova evanđelja (usp. Iv 21,1-12), toliko riba da nam mreže pucaju te moramo dozivati u pomoć druge kolege svećenike i biskupa da nam ih pomognu podići, toliko riba – i to prije Uskrsa i prije nego što smo cijelu noć lovili i doživjeli, poput Petra, razočaranje praznih mreža, prije nego što smo rekli: «...ali na tvoju riječ bacit ću mreže» (usp. Lk 5,5). Htjeli bismo znati što ćemo dobiti prije nego što smo «sve» ostavili. Naime, Petrovo pitanje: «Evo, mi ostavismo svoje...» otkriva da Petar nije sve svoje ostavio. Nije ostavio misao na dobit, na nagradu koja stoga čeka one koji su sve ostavili. Stoga je simpatičan Isusov odgovor Petru: ne vi, nego: «...nema ga tko bi ostavio... a da ne bi primio». Mi znamo, kako kaže biskup Kamphaus, da Isusova glava nije okrunjena lovorovim vijencem nego trnovom krunom. Barem njemu nije strano iskustvo neuspjeha. Možda mi tako brzo želimo dohvatiti cilj uskrsnuća da ne zamjećujemo ili izbjegavamo da se do toga cilja dolazi i našim neuspjesima na koje Krist sigurno računa: «On ide tamnim putovima nemoći i poraza sve do mrtve točke... On se u Getsemaniju odriče mača (Mt 26,51 sl.), slobodno ide na suđenje koje mu ne daje nikakvu šansu, radije sebe daje pribiti na križ nego da pribija druge.» To je svima nama pomalo neprihvatljiva logika evanđelja.“

(Nastavak u sljedećem župnom listiću)